

ת"פ 22983/06 - מדינת ישראל נגד איל יצחקי

בית משפט השלום בננתניה

ת"פ 19-06-22983 מדינת ישראל נ' יצחקי

כבוד השופט גיא אבן

לפני:

הנאשיה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נ ג ד

איל יצחקי

הנאשיה:

עו"ד חן זעירו

בשם המאשיה:

עו"ד יניב פרץ ומתמחה עידן מור

בשם הנאשיה:

החלטה

1. הנאש הורשע בהתאם להודאותה בהסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הנושא שני אישומים: אישום מס' 1 - בארבעה חודשים שונים בחודשים אוקטובר ונוובמבר 2017 פנה הנאש לאברהם קקון באמצעות "טלגראם", וביקש לרכוש ממנו סמ מסוכן מסוג קנאביס. בהתאם לכך רכש הנאש קנאביס במשקל בין 58 גרם לבין 150 גרם כל פעם (סה"כ 461 גרם) כנגד תשלום כספית שהצטברה לסר 22,700 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאש בהחזקת סמים שלא לצורך עצמית (ריבוי עבריות), לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפיקודת הסמים המוסכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פיקודת הסמים). אישום מס' 2: ביום 8.1.18 החזיק הנאש בביתו סמ מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.3930 גרם נטו. בגין אישום זה הורשע בהחזקת סמים לצורך עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפה לפיקודת הסמים. בהתאם להסכמה הצדדים הופנה הנאש לקבלת תס kir, במסגרתו התבקש שירות המבחן לבחון אפשרות לסימ את ההליך ללא הרשותה.

פסקורי מבחן

2. ממצאי הتفسרים יובאו בתמצית, מפה צנעת הפרט. הנאש בן 35, נעדר הרשעות קודמות, מתגורר עם בת זוגו ביחידת דיור בבית הוריו, עובד עצמאי בשרטוט וגרפיקה וכשכיר בתיווך ואדריכלות. בילדותו חוותה קשיים לימודים

עמוד 1

© verdicts.co.il - נ' יצחקי

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בשל ליקויי למידה, והתמודד עם התנהלות משפחתיות מורכבת (עמ' 2 פסקה 2 לתסקירות הראשונות). הנאשם בעל השכלה תיכונית, השלים שירות צבאי מלא כלוחם בסירת גולני, במהלךו נחשף לאירועים קשים שהסבו לו מצוקה רגשית. לאחר שחרורו מצה"ל השתלב בעבודה בבניה. לאחר מכן התגורר בחו"ל ועבד בעבודות שונות, ובגיל 24 שב למגוריו קבוע בארץ, אז החל לעבוד כמנהל תיקי לקוחות וכיועץ מסחר. לאחר מספר שנים החל ללמידה לימודי 'הנדסאי אדריכלי', ומסיים לימודי ועד היום עובד בתחום עיסוקו. בשנת 2015 היה מעורב בתאונות דרכים בה נפגע בגבו התחתון, בעקבותיה סובל עד היום מכבים עזים המקשים על תפוקדו היומיומי. לאחר טיפול בתרופות אופיאטיות לא הקל על כאבו, אף גרם לתופעות לוואי, פנה הנאשם בבקשתו לקבל אישור לשימוש בקנאביס רפואי. לאחר מאומים רבים קיבל היתר. לטענתו, השימוש בקנאביס רפואי היטיב את מצבו ומקל על כאבו. הנאשם הוסיף ושיתף אודות מצוקה משפחתיות-זוגיות נוספת המפורטת בתסקיר הראשון (עמ' 2 פסקה 3).

ה הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירות מושא האישום הראשוני, אלא שלא לדבריו רכש את הסם לצורך שימושו העצמי, זאת בתקופה בה נזקק לשם להקלת על כאבו, בשלב בו סורבה בבקשתו לקבל היתר. אשר לאישום השני, קיבל לדבריו את הסם מסווג קוקאין מתוך כוונה לצורכו כழור, אך נוכח התנגדותה הנחרצת של בת זוגו נמנע מלעתות בו שימוש, וכך נותר הסם בביתו, עד שנמצא בידי השוטרים (תשקירות שני, עמ' 2 פסקה 1). בדיקות שתן נתן הנאשם העלו ממצאים של שרידי סם מסווג קנאביס, המתישבים עם טענתו כי הוא צורך קנאביס רפואי בהתאם להיתר.

קצינת המבחן התרשמה לחיובמן הנאשם, אשר למרות קשיים שחוווה בשלל מישורים - משפחתיים, לימודיים ונפשיים, הצליח להתקדם ולהתפתח בהשכלה ו忙יעסוקה, שמר על יציבות והתמדה ומבנה את עתידו. היא העrica כי מדובר באדם נורמלי, שאינו מאופיין בקיוי אישיות עברינית, שיתף בפתיחות מעולמו הפנימי, והפנים את הגורמים שהביאו אותו לביצוע העבירות. ההליך הפלילי כשלעצמם מהוות גורם הרתעה ממשמעות עבורי, בפרט לאחר שקיבל היתר לשימוש בקנאביס רפואי, נתן הממחית את הסיכון להישנות עבירות. קצינת המבחן המליצה להורות על ביטול הרשותו, בהינתן גילו הצער, שיתוף הפעולה שלו, והחשש מפני פגיעה בעטוסוקתו על רקע הקשרתו כהנדסאי מוסמך ובעל רישיון תיווך. בסיפא לתסקיר הראשוני הציעה לגוזר עליו צו של"צ למשך 250 שעות.

בתסקיר המשפטים עמדה קצינת המבחן על העמקת שיתוף הפעולה של הנאשם, לרבות באשר למצוקה נפשית ממנו הוא סובל על רקע אירועים בשירותו הצבאי. הנאשם שולב בטיפול פרטני, שיתף בקשייו ורואה בטיפול מקום בו הוא יכול להיעזר בהתרומות עם קשייו הרגשיים. במצב דברים זה ובהשלמה כאמור בתסקיר הראשוני, המליצה קצינת המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, ובהתאם להקטין את היקף השל"צ ל-200 שעות. המלצה לביטול הרשותה נותרה בעינה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המשימה השמיעת טיעוני בית המשפט בשתי פעימות. בדיון מיום 12.10.21 עמדה על עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים, הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 5 חודשים מסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשים מסר בפועל. בטרם השלים הטיעוניים ולאור הערות בית המשפט, הסכימה להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משפטי, מבלי לכبول את עמדתה. בדיון המשך מיום 13.2.22, בעקבות התסקיר המשפטי ולאחר

שנמלכה בדעתה, הודיעה ב"כ המאשימה על נוכנותה לחרוג לקולה ממתחם הענישה, וביקשה לגוזר על הנאשם צו של"כ בהיקף של 300 שעות, קנס, מאסר על-תנאי, פסילת רישון הנהיגה בפועל ועל תנאי. לצד זאת, התנגדה לביטול הרשותה, זאת על רקע כמהות הסם שהחזיק הנאשם, טענתו כי הסם נועד כלו לשימוש עצמו, בניגוד להוראות החיקוק בה הורשע בהתאם להודאתו, העובדה כי החזיק גם מנת קוקאין לשימוש עצמו, והיעדר ראיות לנזק מוחשי. היא טענה כי עיסוקו של הנאשם בתיווך אינו מצדיק כלעצמו ביטול הרשותה, והפנתה לרע"פ 3224/19 אדם אביב נ' מדינת ישראל (28.5.19).

ב"כ הנאשם פתח טיעוני בהגשת אסופה מסמכים שנועדו לבסס את מצבו העדכני של הנאשם ונסיבותיו: תעודת שחרור מצה"ל ותעודת לוחם, תעודת הנדסאי, רישון לתיווך במקראקען, מסמכים רפואיים הקשורים בנסיבות שפורטו בתסaurus, היתר שימוש בקנאביס רפואי ועוד (ענ/1-ענ/10). הוא שב ופירט את הנתונים העומדים לצרכו של הנאשם. גילו, היעדר הרשותות קודמות כלשהן, עבדתו, שירותו הצבאי כלוחם בסירת, לרבות השתתפותו במלחמת לבנון השנייה. הוא עמד על מצבו הרפואי של הנאשם והכאבים העדים שסבל בעקבות תאונות דרכיים, שהקשו מאוד על תפוקודו. טיפול רפואי ומשלכי כאבים לא הוילו, ובוצר לו ביצע את העבירות לאחר שסורבו בקשותיו לקבלת קנאביס רפואי. הנאשם עוסק בתיווך, ומעסיקו - בן כשבעים, הודיעו לנאים כי יפטרו לאלאר כל שהרשעתו עומדת על כנה (לא הוגש מסמכים בעניין זה). ב"כ הנאשם עמד על חלוף הזמן, האירועים התרחשו לפני למעלה מרבע שנים, וכותב האישום הוגש באיחור ניכר, כשנה לאחר תום השימוש. מאז השתנו הנסיבות, הנאשם בזוגיות, בת זוגו בהרין מתקדם בסיכון, לאחר תהליכי ממושכים שהתררככו על פני חמישה שנים, הוא עדיד להיות בקרוב אב ומפרנס יחיד, אדם עובד, תורם לחברה. הנאשם מכיר בפסול שבתנהגותו ומכה על חטא. משכך עתר לביטול הרשותו על מנת להימנע מפגיעה בעתידו תוך הפניה לפסיקה.

ה הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה כנים על מעשיו, העיד על עצמו כי כוֹם מבין את הפסול שבמעשיו, וביקש, שמא נאמר התחנן, למידת הרחמים. לדבריו, שירות את המדינה בכבוד כלוחם בסדיר ובמלואים, "נתתי את כל הנשמה שלי", שיקם את חייו בהליך טיפול, מודיע לחסור החוקיות בהתנהלותו, והתחייב לא לחזר לעולם על מעשיו. לטעنته, מעסיקו הבahir לו כי אם יורשע, יפטרו על אתר.

דין

4. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים בדבר הצדוק לחרוג לקולה ממתחם הענישה, יתמקד הדיון בשאלת הרשותה. בכלל, הנאשם שאשםתו הוכחה יורשע בדיון, למעט מקרים חריגים שבהם נמצא וחס שאינו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאים מן הרשותה. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337, וכוכחה יפה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, החלטה לסייע את ההליך ללא הרשותה מותנית בהתקיימות של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה מאפשר ביטול הרשותה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולו ענישה נוספים, השני - יש להראות כי הרשותה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכון שיקומו ולביסס אותה בראיות.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שוכנעת כי עניינו של הנאשם נמנה על אותם חריגים שבחריגים המצדיקים

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

הימנעות מהרשעתו בדיון. התנאי הראשון: מבלתי להקל ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם, והגם שמדובר בהרשעה בהחזקת סם שלא לצורך עצמית, ברוי כי ברקע מציאות נסיבותיו האישיות של הנאשם, בדגש על מצבו הרפואי וניסיונו המרוביים לקבל רישיון לצריכת קנאביס. חלוף הזמן - ממועד ביצוע העבירות עד מועד הגשת כתב האישום (כשנה וחצי), קל וחומר ממועד ביצוע המעשים ועד היום (למעלה מרבע שנים), אך מחזק את המסקנה כי ראוי ליתן משקל יתר לנסיבותו של הנאשם. מכאן, הגעתו למסקנה כי העבירה כשלעצמה מאפשרת ביטול ההרשעה. בכר לא סגי.

התנאי השני: במקבילית הכוחות שבין חומרת העבירה והכלל המורה להרשיע את מי שביצע עבירות פליליות, לבין הנזק הצפוי להיגרם לנאים כתוצאה מהרשעתו בדיון, האיזון הרואוי מורה להימנע מהרשעתו של הנאשם. שוכנעתי כי נסיבותו - גילו, חלוף הזמן, מצבו המשפטי, הסתמכותו הראשונה והיחידה עם החוק, הגיעו להישגים חרף קשיים, שירותו הצבאי כלוחם ביחידת מובחרת, תוך סיכון מתמיד לחיה, התמדתו לימודי ורכישת מקצוע, ובהתחשב בחשש מפני פגיעה בעיסוק, לבטח בשלב המוקדם בו הוא נתן בחו"ל המקצועים, שילוב כל אלו מצדיק ביטול ההרשעה. אמןמו, הנאשם לא הציב באופן מובהק על ראיות המלמדות על נזק מוחשי, אך בחרתי להאמין לדבריו באשר להודעת מעסיקו כי יפטרו לאalter מקום עבודתו ככל שהרשעתו תישאר על כנה. כן החלטתי ליתן משקל להמלצת שירות המבחן.

אוסיף, כי חרף הכלל בדבר החובה להוכיח פגעה קונקרטית, ניתן להציג על מקרים בהם בוטלה הרשעה אף בהיעדר אינדיקציה מוחשית ממשית לפגעה. ראו רע"פ 8215/16 אברהם יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.17); ע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.14); רע"פ 3446/10 אלחלים נ' מדינת ישראל (6.4.11); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 20-7-20164-11-19 66903-07-20 ابو מדעם נ' מדינת ישראל (30.12.20); עפ"ג (מחוזי י"מ) 2016-11-19 מדינת ישראל נ' כהן 8.7.20, לא פורסם). לקרה בו המאשימה הסכימה לביטול הרשעה חרף כך שלא ניתן היה להציג על נזק מוחשי شيئا'גם לנאים ראו ת"פ (שלום רשל"צ) 15351-10-17 מדינת ישראל נ' יניב שופטר (14.1.19).

5. בטרם סיום ראו פסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007):

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאים האינדיבידואלי, לנסיבותו האישיות המיחודות, ולהשဖעת הרשעה על חייו, ועל סיכוי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים במצבו האישי והבריאות. יש לבחון את השפעת הרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחה. בסופה של יום, ניצבת השאלה בכל עצמותה - האם, בנסיבות המיחודות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטי השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכת הכלכלי, באופן שהgam שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדיון" (פסקה 11).

תוצאה

6. בהינתן המסקנה בדבר ביטול הרשעה והסתפקות בכך מבחן ושל"צ, החלטתי להורות על ביצוע של"צ לתקופה העולה על זו שהמליצה קצינת המבחן, בהתאם לעמדתה העונשית של המאשימה. אני מורה כדלקמן:

- א. הרשותו של הנאשם מבוטלת.
- ב. הנאשם מעומד בצו מבחן למשך שנה. הוסבירה לנԱם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפיקעתו, הרשותו, וגזרת דיןו מחדש.
- ג. הנאשם יבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) במסגרת עמותת "קופת הצדקה המרכזית" בהתאם בהתאם לאמור בתסוקיר המבחן. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ תוך שנה מהיום. הוסבר לנԱם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט להרשייע ולגוזר את דיןו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

הזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשפ"ב, 01 ממרץ 2022, במעמד
הצדדים.